

БЕОГРАД - Бивши шеф обезбеђења хашког оптуженика Ратка Младића, Бранислав Пухало, рекао је данас на суђењу у Првом основном суду у Београду да је цео државни врх до краја марта 2002. године био обавештен да је Младић у Београду.

Пухало је поново саслушан као сведок на суђењу оптуженима за скривање Младића од 2002. до 2006. године, обновљеном после укидање првостепене пресуде. Он је испричао да је 30. кадровски центар Војске Југославије, у коме су били припадници расформиране Војске Републике Српске (ВРС), "од неког из државног врха (Србије)" добио налог да чува Младића и да "нико није имао наређење да Младића штити од државе, већ од криминалаца и ловаца на његову главу".

Припадници 30. кадровског центра су, према речима Пухала, били смештени у касарни на Топчидеру после расформирања ВРС, али Младић никада није био у тој касарни. "Сав врх државе је знао да су војници смештени у касарни на Топчидеру и да су ту дошли да чувају Младића од ловаца на главе којих је у то време било много", испричао је Пухало. Припадници Кадровског центра су, навео је он, од војске добијали храну и дневнице, а "све то није могло да се изведе без знања председника државе, министарства одбране и генералштаба".

Сведочећи на првом суђењу "младићевим јатацима" у јуну 2009. Пухало је тада детаљно објаснио улогу чувара, а данас је навео да остаје при том исказу. "Све је то било легално. Имали смо неколико возила, 20 зоља, сандуке муниције, као да смо кренули на Синај. Младић се 2001. године слободно кретао по Београду, ишли смо на фудбалске утакмице, у МУП, у ресторане", рекао је Пухало.

Сведок је навео да је држава тада лако могла да ухапси Младића да је хтела и да је око 50 људи задужених за обезбеђивање Младића спавало у касарни у Топчидеру, а да је о томе и о њиховој опремљености морао бити обавештен државни и војни врх.

Пухало је навео да је 1997. године, по доласку Младића у Србију, указом тадашњег председника СРЈ Слободана Милошевића, а по наређењу начелника Генералштаба Момчила Перишића, установљен 30. кадровски центар Војске Југославије, који је био задужен за обезбеђивање Младића, смештен у кућу у београдском насељу Баново брдо.

Пухало је навео да он и његови људи нису били задужени за чување Младића лично, него су добили задатак да чувају команданта Главног штаба ВРС и да би они као професионалци и ухапсили Младића да су добили такво наређење.

Кадровски центар расформиран је 31. марта 2002. године.

Суђење ће бити настављено сутра саслушањем сведока. Младић се готово 15 година скривао од Хашког трибунала, док 26. маја 2010. није ухапшен у селу Лазарево у Србији, а шест дана касније изручен Хагу.

Суђење његовим јатацима 21. децембра 2011. поново је кренуло испочетка после укидања првостепене пресуде којом су били ослобођени оптужби. Оптужени за скривање Младића су махом избеглице из БиХ и током суђења су сви, осим генерала Марка Лугоње, негирали да су му помагали у скривању. Оптужницом им је стављено на терет да су, у различитим периодима од 2002. до 2006. године, помагали Младићу да не буде откривен, иако су знали да је Међународни кривични суд за бившу Југославију издао налог за његово хапшење.

Као главни организатор "јатака", у оптужници је раније био означен официр Војске Републике Српске Јово Ђого, који је у току процеса преминуо.

На оптуженичкој клупи је десеторо оптужених, који су крајем 2010. били ослобођени оптужби или је против њих одбијена оптужба због застарелости кривичног гоњења. Укинутом пресудом, Станко Ристић, Љиљана Васковић, Борислав Ивановић и Предраг Ристић били су ослобођени оптужби да су помагали у скривању Младића, док је оптужба била одбијена против Саше Бадњара, Ратка Вучетића, Татјане Јањушевић, Бојана Васковића, Марка Лугоње и Благоја Говедарице. Говедарица је правоснажно осуђен због недозвољеног држања оружја и експлозивних материја на шест месеци затвора, условно на две године.

(Танјуг)